№ 208 ოქტომბერი 8, ხუთშაბათი 1887 ოქტომბერი 8, ხუთშაბათი № 208

გაზეთის ფასი

თვე	მან.	კ.	თვე	მან.	კ.
12	10	—	6	6	—
11	9	50	5	5	50
10	8	75	4	4	75
9	8	—	3	3	50
8	7	25	2	2	75
7	6	50	1	1	50

ცალკე ნომერი—ერთი შაური.

ივერია

გაზეთის დასაკვეთად და ფასი განცხადებათა დასაბეჭდად უნდა მიმართონ: თბილისი, ალექსანდროვსკი პროსპექტზე, სახლი № 9, ბ. ბიდერმანის საგაზეთოს, გოლოვინის პროსპექტი, ცენტრალურსა და გრიბოედოვის ფიცრების მაღაზიებში.

ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპ.

1877—1887 წელიწადი — **საპოლიტიკო და საალიტერატურო გაზეთი** — 1877—1887 წელიწადი

ბრძანა ელისაბედ აბაშიძისა, ამიდაბსტრას ასული და თავადი გრიგოლ, ვასილ და ივანე დავითის ძენი აბაშიძეები გულითადის მწუხარებით აუწყებენ რა მცნობთ და ნათესავთ გარდაცვალებასა პირველი მთავანი მეუღლისა თვისისა და მეორენი მამისა—**თავადის დავით ივანეს ძის აბაშიძისა**, უმორჩილესად სთხოვენ სცენ პატივი და დაესწრონ პანაშვიდზედ და მიცვალებულის გასვენებაზე 8 ამ ოქტომბერს შუა-დღის შემდეგ სამს საათზედ ბერლინის მებლირიოვანი ნომრებიდამ რკინის გზის სტანციაზე. (1—1)

მთავრობის განკარგულება

გამოწვევა სამხედრო ბეგარის გადახდადად.

ტფილისის სამხედრო ბეგარის გამეთა კრებული აცხადებს, რომ თავის მოქმედებას, შესახებ ჯარის კაცთა მოკრებისა, დაიწყებს პირველ ნოემბრიდამ. ამ დღეს, დილის რვა საათზე, ცირკის შენობაში, გოლოვინის პროსპექტზე, უნდა გამოცხადდნენ:

1) ისინი, ვისაც წლოვანობა სახეზე უნდა შეატყონ, სამხედრო ბეგარის წესდების მე-109 და 112 მუხლის ძალით;

2) ისინი, ვინც უკენწოდ უნდა წავიდნენ სამსახურში, ძალითა მე-158, 217 და 218 მუხლისა სამხედრო ბეგარის წესდებისა;

3) ისინი, ვინც მიიღო ვადა მომავალ მოწოდებამდის;

4) უვლა ისინი, ვინც წელს მოწვეულნი არიან სიებით.

ამ მოწოდებულთაგან არ მოვლენ მხოლოდ ისინი:

ა) ვინც ან მდედლად შეიდა მართლ-მადიდებელ სარწმუნოებაში, ან რომელსამე საქრისტიანო სარწმუნოებაში და ან მართლ-მადიდებელ დიაჩოქად;

ბ) ვინცა სწავლობენ სადმე სასწავლებელში და ვადა აქვთ მიცემული სწავლის კეთილებამდე;

გ) ვინც მიიღო ვადა იმის გამო, რომ სამსახურში არიან ხელ-წერილით შეერულნი საგაჯრო ფლოტის ეკიპაჟს;

დ) ვისაც ოჯახობის მდგომარეობის ძალით მიენიჭა პირველ სარისხის შედეგათი. (3—1)

ფელეტონი

თაღლაურა

(დასასრული*)

XIII

გული ჰოელადა, ჰძგერადა,
ჩუმად ქვეყანა ბრუნადა.
მნათობი სხივსა ჰწურადა,
გორის პირთ ამოჩკურადა.
აპრილი მზიარულობდა,
კი ამინდი დარობდა;
კეალზე მიჰდეედა ცაბუკი,
მონადირეთა ჰგვარობდა.
დაიქცა ირმისა ჯოგი,
ეეფხვი გამოჰკეა კეალზედა;
იარეს ფეხ-აკრეფითა,
ჩაცეიდენ იერის წყალზედა.
კეალი არც გამოქმა დარჩა,
აღარც წყალს გალმა გაეიდა;
იმან მაშინვე შაატყო,—
აღმე წყალ და წყალ წაიდა.
დიდხანს არ მაუგეიანდა,
ჩქარა გაიხენო გზანიო.
ტურფად ყეოოდენ გზის პირნი,
მწვანე ჰცემოდა თეალიო;
მზე მთებზედ შემომხდარიყო,
ემშეილიხსენერნეს მხარნიო.
თხილის ძირებში მოსულა
სეინტარი და სასუტელაო[40]);
ზარმაცად თეალთ აბეჟუტებს
ლაშქარა[41]) კაბაკრელაო;
ჭაეის და ტყის წეერთ ეელება
ნიბლია კარგუნსელაო.
პატარა, ნაზი ფოთლები
ბუდიდგან გამომძერალანო;
მხედარს ეხუშაშებიან[42]),
ტოტებზედ ჩამომსხდარანო.
დღე ღამედ ეჩვენებოდა
და დედის-ნაცელად—ბუნება;
საგონი აუბოტერდა
გადაერია გუნება.
(ფიქრობს) „ნუ მზარაე შაოსიკედილო,
შორიით ნუ მიჩენ ბჯღლლთაო!
ეინ შამინახაეს დედასა,
ეინ დაუხუჭაეს თეალთაო?
როგორ ეიგონო მტრებთანა
ყამარის უბე კალთაო?!
მოეკედები—მიწა ვერ შამეამს,
იქე ყორნები მზას არი;
მარტო ეს არის ტიალი,
კედლმა როდის და სად არი.
არ ეიცი, ღმერთმა დაჰწყეველოს,
რისი ეარ მონაესულია:
მიპარეით დაბოკეის ნებას
არ მამცემს ჩემი გულია.

*) იხ. „ივერია“ №№ 205 და 207.

[40]) სასუტელა — ყვითელ-ფურცლოვანი პირველ გაზაფხულის ყვავილია.

[41]) შალაარი, თეორი, წითელი და მწვანე ყვავილები ასხია.

[42]) ეალერსეაენან.

ტფილისი, 7 ოქტომბერი

ვაჭრობა, ადებ-მიცემობა და ყოველ გვარი მრეწველობა და საქმიანობა, რომელნიც ვაჭრობას და ადებ-მიცემობას ასმევენ და აშმევენ, ანუ, უკეთ ვსთქვათ, ასაზრდოებენ, კარგი რამ არიან, მაგრამ მეტად გაგფთრებული და გამგელებული ხარობობა და გაუძაძრობა გამოჩრჩომისა ბევრს ბოროტს და ავ-კაცობასა ჰბადავს ხოლმე. ვაჭარნი, თუ მრეწველნი, გამოჩრჩომის წუურვილით გატაცებულნი, არ ერიდებიან არაფერს, რომ ქვეყანას ასასლტონ რამე; ოდონდ-კი გამოჩრჩომა იყოს და ბევრს არას დაგიდევენ მოტუ
ვდება მათგან ვინმე, დაზიანდება, თუ ზედ წეეგლისება სულითა და ხორცითა.

ეს ხარობობა და წუურვილი გამოჩრჩომისა იქამდე გაზვიადებულია დდეს ყოველგან ვაჭრობასა და ადებ-მიცემობაში, რომ კაცს დიდი სიფრთხილე უნდა, სასარგებლო ნივთისა თუ საქონლის სეიდვის მაგიერ, ერთი რამ ან გამოუსადეგი, ან მავნებელი და ჯან-მრთელობის დამარდვეველი და შემშლელი არა იყიდოს-რა.

ამ სიხარბით გამოწვეული და ხერხითა და ოსტატობით ფრთა-ასხმული უალბობა დდეს ყველაფერს ეტანება, ყველაფერს ჭურვნის, ყველაფერს ჩრჩილსავით უზის და აფუჭებს. არაფერს ერიდება არც ხორაგეულობას, არც საჭმელ-სასმელს, არც არა სხვას, ყველგან ეძიებს სიხარბის გასაძღომს და თუნდ ქვა-ქვაზედაც ნუდარ დარჩება. ეს ამისთანა სიყალბე დდეს კერასინსაც შეაპარეს თურმე ბაკოში და ამისათვის უკვე უურადდებაც მიუქცევიათ. დაუდგენიათ, რომ ზედამხედველი კონტროლერი ამოარჩიონ ნავთის მხდელთაგან და ამ კონტროლერმა თვალ-ყური უნდა ადევნოს კერასინის დირსებასა და ავ-კარგიანობასა.

მოსკოვის გაზეთი „Русскій Курьеръ“-ი, ს

ბის წარმომადგენელია, არჩევანს მარტო ქება და დიდება ეთქმის და სხვა არავითარი წუნი არ დაედება.

ჩვენ ამას იმიტომ-კი არ ვამბობთ, რომ ვითომ გამოსარჩლება გვინდოდეს კეროსინის ადებ-მიცემობაში ულალბობისა. ღმერთმა გვიხსნას. ჩვენ მხოლოდ დედა-აზრს არჩევანისას ვესარჩლებით: იგი ყოველთვის უნდა შეეფერებოდეს უმრავლესობის სურვილსა და რაც ბევრსა ჭსურს, ის უნდა იქმნას შესრულებული. კაცის გონებას ამაზედ უკეთესი ფონე ჯერ არ მოუგონია ერთის საგანზედ ორის აზრის გადასაწყვეტად. ამიტომაც, საცა არჩევანზეა მივარდნილი საქმე, იქ მთავრობა მარტო უმრავლესობის ხმას შეიწყნარებს ხოლმე. მართალია, იშვიათი ამბავი არ არის ქვეყანაზედ, რომ მართალი ზოგჯერ უმრავლესობის მხარეზე არ არის, მაგრამ რას იზამთ: „ხმა ერისა და ხმა მეფეთისაო“.

ახალი ამბავი

*** გუშინ, 7 ოქტომბერს, მისი იმპერატორითი უმაღლესობა, დიდი მთავარი მიხეილ ნიკოლოზის ძე წაბრძანდა ბორჯომიდან წიფაში გეორგიის დასათვალიერებლად. იქიდამ დიდი მთავარი პირდაპირ ყარაიას წაბრძანდება სანადიროდ.

*** ერთს ახალგაზდა ყმაწვილს კაცს, მე-4 კურსის სტუდენტს-ფილოლოგს, დაუწერია საკმაოდ ერცელი წერილი შემდეგის სათაურით: „მეფე ირაკლი მეორე, როგორც სარდალი და მხედართ-მთავარი“. ამ თხზულებაში ახალგაზდა ავტორს დაწერილებით აუწერია, სხვათა შორის, ბრძოლა ირაკლისა გარნი-ჩაის მდინარის ნაპირებზე, ერეევანს ახლო.

ᲑᲘᲑᲚᲘᲝᲗᲔᲙᲐ

მხარე ასწაელა საეალი,
სად და რომელის გზებითა;
თავად პირ-თავქვე დაბრუნდა,
გამოისტუმრა შეებითა.
გველმა მოწამლა რაინდი,
შხამი მიჭყიდა ერცხლოდა!
ლეკმა გასწია თავ-შაღმე,
შაეალის ნელა-ნელადა.
ორ-სამჯერ გადმოაბიჯა,
თავ-ბრუნეოთ იპარებოდა;
რო ნახა თაღლაურაი
უკან არ იხედებოდა,
თოფის კეკეს ხელი გადმოჭკრა,
უნახა პირის-წამალი;
ზურგს დასცა, გულზე ეწია,
მუხლი მოეღო მაეალი.
გაშრა და დაღონდ-მოღონდა,
ჯერ გამოქცევას ჭლამობდა;
რო ნახა ჩამუარდნილი
სულთა-მებრძოლი წეალობდა,
იწეედა, ეერა დგებოდა,
თუმც-კი ძლიერა ცდილობდა,—
მაშინ-კი გული მოეცა,
მარჯეენაკ უნდა ცოცხა.
გამოქცეული მოიდა,
ქალი ქეას დაჰწედა კლდისასა;
თავს დასცა, გაანადგურა,
ტვინი ურია მიწასა.
მერე დაჭრილთან მიეარდა
წოიკოთ, თმების გლეჯითა;
ნატყეიარს ხელებს აფარებს,
სისხლი გადმოჰდის ნჩქლეეითა.
„მიშეელეთ, თქვენი ჭირიმეთ,
„ამას-კი ეწამალეთო;
„სულ-ხორცი გამიწირია,
„ორიე თქვენ ინაცვალეთო!

თავდაპურა (დასუსტებული)

— ვის გაუგონაე, ურჯულოს
ჭზოგაედე სასიკვდილოდა;
რახანის ის-კი ჩვენს ხოცეას
არ კმარობს სასიცილოდა...
ჩემზედ ახია, რას გაეეე
გულ-კეთილობას, სინდისსა?
ღორებს სუ ისე არ ჭხოცენ,
მოკალ, ვინა გთხოეს თაესისსხა.
ნეტაეი ყველა მეტყველთა
ერთფერი გული გვდებოდა;
ეეეი რო არა გეკოდნიყო,
კაცი კაცს მიენდობოდა.
მითომ მე მოებრუნდებოდი,
მითომ მე მეშველებოდა.
ენატრობ და ენატრობ ბეჩაეი,
მაგრამ ამსრულე სად არი?..
(ტული მისდის; ყამარი წყლით მოაბრუნებს.)

ყამარი

— ნუ გეშინიან, არ მოგკლავს,
აქა გაეე შენი ყამარი!

თავდაპურა

— შენ მე ეეღარას მიშეელი,
სული დაელიე მთავარი.
წადი, დამეხსენ, ნუ ჭტირი,
მე კარგა დამეძინება;
ჩქარა დედაჩემს მიუდი,
კოოთ მიგეელოდინება.
მე აქეე წყალში ჩამაგდე,
ოორი მექნას სამარედ;
მოტარალდ თეეზები მეყო,
იერის ბიბინი მოზარედ.

იმის გამსჭეერი ტალღები
წყლულს ერგებიან წაძლადა;
დედის ტირილი შაეეთში
მამიეა სანთელ-საკმლადა.
მალი-მალ მოგეჩეენები,
სიხმარები ბეეჯელ ძნახაო;
ამა შენ იცი დედასა,
როგორაც მამინახაო...
თორო რა უთხრა მერცხალთა?!
დრო-ჟამნი დადგებიანო,
რაც უნდა ბეერი ეაბრუნო,
მაიხ გაჰფრინდებიანო!..
გაჰფრინდე—წადი, დგლოცავ,
ღმერთმა გაგაბედნეიროს!
უფრო კაი ეოფეა მოგცეს,
უფრო გაგაბეიეროს.
ტირილით ეელარას მიშეელ
საბრალოს ძიწის ტყე

შეკვნა თვით გამოფენის, უნდა მოგასწროთ, რომ უბირველესად საქმროა ანგარიშის შედგენა; მე სრულიად თანახმა ვარ გაზეთ «ᲣᲯᲘᲗᲘ»-ᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲬᲐᲠᲓᲔᲚᲘᲡ. ჯერ საჭიროა შეკიტეოთ, რამდენი დაგვეხარჯება, როგორი გამოფენა გვაქვს-რგვა და ამის შემდეგ შესაძლოა გექმოთ და ვითხოვოთ შეწყობა.

ბ-ნი ჯორჯაძე. პროგრამის და ანგარიშის შედგენა შეუძლებელია, სანამ სამდგილად არ გვეცოდინება, რამდენი თუნდ გვეგმნება ხელად. მხოლოდ, როცა გვეცოდინება რამდენს თუნდ მოგვროგვეთ, მაშინ შესაძლოა პროგრამა და ანგარიში შევადგინოთ.

ტოტა ხნის ბაასის შემდეგ ამაგე საბანის თანაბაზედ დადგენილ იქმნა, «ᲛᲘᲠᲝᲜᲘᲡ ᲗᲮᲘᲜᲕᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲠᲒᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲜᲘᲡ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝᲡ. თხოვნა უნდა შედგინოს «საზოგადოების» რწმენამ და თხოვნაში მოსხენებულ უნდა იყოს, რომ გამოფენაზე იქნება ს

ლიან მცირე მამული-და შერჩებია.

უმამულო თავად-აზნაურობას-კი,—ამბობს ავტორი,—არსებობა არ შეუძლია; უმამულო თავად-აზნაურობა ისეთი ძნელი წარმოსადგენია, როგორც სახელმწიფო უმიწა-წყლოდაო.

ავტორის აზრით, მამულები სულ გლეხთა საზოგადოების ხელში გადავა, რადგან კანონის ძალით გლეხთა საზოგადოების მამულები არ შეიძლება გაიყოს და დანაწილდეს.

თუ სახელმწიფოს უნდა თავად-აზნაურობას ზღარა მისცეს და მიეშველოს, უნდა ბოლო მოეღოს მისი მამულების დაყოფასა და დანაწილებასაო.

როგორც სჩანს, ავტორი დიდი მომხრეა თავად-აზნაურობისა და უნდა, რომ თავად-აზნაურობას კვლავ დიდი მნიშვნელობა ჰქონდეს სახელმწიფო ცხოვრებაში.

გასართობი

არტისტმა-ქალმა ანნოლდრონმა ამას წინად თავის სამშობლო ქალაქში ბერგენში კონცერტი გაჰქმარა და მღერადა თურმე. კონცერტის გათავებისას ქალაქ ბერგენის მეოცეზეკმეტა არტისტ-ქალს სიხარეზედ მიარბოვეს . . . ცოცხალი ნაფილ - ოვეზა. შეიძლება, რომ ამისთანა ახარებული სიხარეარი ბეგრს დაეცინაგდ ეჩვენოს, მაგრამ უეჭველია მეოცეზეკმეტი გულ - უბრეველად მოიქცენენ ამ შემთხვევაში, უნდოდათ რამიე ეზეიათი სიხეარეარი მიერთმიათ და იმის მეტი ვერა მოახერხეს-რა, რომ ეს უშველებელი ოვეზი დაიჭირეს და ეოცხალ-ეოცხალი მიარბოვეს. ხოლო საქმე ის არის, რაში გამოიყენებს არტისტი-ქალი ამ სიშველეს ოვეზს. ან იქნება მოელი ეს ამბავი გაზეთის რეპორტიორის ნაოცნებია, ვინ იცის?!

**

თუ ზემოდ მოყვანილი ამბავი არ ვიცით, ნამდვილია, თუ ნაოცნები, ეს მეორე ამბავი-კი, ეჭვი არ არის, დამწერის მდიდარ ფანტაზიის ნაყოფი. უნდა იყოს. ეს ამბავი დაბეჭდილია კაზ. „Mindener Zeitung“-ში და აი შინაარსიც:

„ოქვეს პატივ-საცემ გაზეთში შაბათის №-ში იყო ნათქვამი, რომ დობრონის მამულში ერთი მოშინაურებული ირემი ჰყავთო, ხოლო ეგ რა სათქმელად ჩითელება შემდეგს ამბავთან, რომელიც ნამდვილია და სარწმუნო კაცისაგან გაგებული. წარსულს შემოდგომაის რამდენიმე მონადირენი წავიდნენ თურმე ბაუმის მამულში. შეეფდნენ თუ არა მონადირენი ტყეში, სულ ოციოდე ნაბიჯი არ გადაედგთო, რომ უშველებელი ირემი გამოვარდა ტყიდგან, წინა ფეხებით თავი დაუკრა მონადირეთ და უთხრა:

— მოწყალენო ხელმწიფენო, ბუკერსურ-გიდგანა ხართ?

— დიაღო,—უპასუხეს შეშინებულმა მონადირეებმა.

— მაშ თუ აგრეა, ჩემ მაგიერ მოიკითხეთ ბ-ნი კიტტო. სთქვა ეს ირემმა და ისევ დაბურულს ტყეში შეეგარდა.

როცა გოოცებული და გაკვირვებული მონადირენი ბაუმის სასტუმროში შეეფდნენ, იქვე მივიდა ბ-ნი კიტტი, მეცნიერებისა და ხელოვნების წარმატების მოსურნე საზოგადოების თავ-მჯდომარე. მონადირეებმა უამბეს ირმის ამბავი. ბ-ნმა კიტტმა არ გაიკვირვა თურმე და მშვიდობიანად სთქვა: ეგ უეჭველია ის ირემი იქმნებოდა, რომელიც ამ ოც-და-ათის წლის წინად, როცა ბაუმის ოჯაზში ვცხოვრობდი, მოგაშინაურე და ლაპარაკს ვასწავლიდიო“.

**

ამას წინად ჩვენს გასართობში ნათქვამი გვქონდა, რომ ერთი სამზღვარ-გარეთის მცხოვრებელი მიჰყოლია და დაუოვლია, რამდენი ბეზეგი აქვს ადამიანს თავზედამე; დაუთვლია თმა შავ-გვრემანისა, თეთრ-ყირმიზისა და ქერასიო. ჩვენ მაშინ გვიკვირვეთ ამ ახირებულის სტატისტიკოსობა მოსმენება. აგერ პარიეში მეორე ახირებული სტატისტიკოსი გამოჩენილა. ეს კაცი აღეურგილა გოლიათის ოდენა მოთმინებით, დაუვლია პარიეის ყველა მეპურნალეების დუქნები და გაზეთებზე, პურნალ რომელის ნაწილის შეკვრავს მაშინაზედ რამდენჯერ ჩაკერავს ხოლმე მაშინა ნემსსა, რამდენი ნემსის ამოგდება უნდაო, და აი ეს ცნობები: საფულის 3,000 ნემსის ამოგდება უნდა, საფულის მიკერებასა—1,204, სახლეებისათვის—1,228, სახლეების მიკერებასა—338, სამკერეებისათვის—1,468, პერანგის პირის შეხაკერად—1,880, კალთების ლიანდაგს—1,497, მაჯების შეკერვას—2,554, მაჯების ლიანდაგს—3,540, მეორე პირს ლიანდაგს სახლეებისათვის—1,595, ტულის ლიანდაგს—848, ირიბებისსა—425. ამ ანგარიშით გამოდის, რომ ფული ერთის პერანგის შეკერვას უნდება თურმე 19,588 ნემსის ამოგდება.

დეპეშა

7 ოქტომბერი

პეტერბურგი. გაზეთები გვაუწყებენ დაწვრილებითი, რა ძალაზრებანიც წარუდგენიათ სახელმწიფო საბჭოში სატამონო ტარიფის ზოგიერთა მუხლთა შეცვლის თაობაზე: განზრახვა აქვთ 24 მანთამდე გაჰხადონ ბაკი ერთი გირვანქა ძვირფასსა და პატიოსან თვალთათვის, ერთ მანთამდე—თითოეულ ფუთის ბამბისათვის, 3¼ მანთამდე თითოეულ ფუთ ყავისათვის; ფოროთოხალისა და ლიმონისათვის განზრახვა აქვთ ერთი აბაზი მოუმატონ ფუთზე; ციხტის ვაჭრობის ცალკე მფარველობა არ ეჭირვებაო. ამ ვაჭრობისათვის ისიც საკმაო იქმნება, რომ იმდენი დაეთმოს ბაკი, რამდენიც მეტი უნდება მის წარმოებას ხანაუდამ ნიკონ-ნოვგოროდამდე ციძბირის გზითა, ვიდრე უნდება ზღვით წარმოებას იმავე ხანაუდამ ოდესამდეო. კირპიჩნი ჩაისათვის განზრახვა აქვთ მოუმატონ ბაკი 2 მან. 50 კაპეიკამდე თითოეულ ფუთზე. ბამბის ქსოვილებისათვის 7 მან. ბაკის გადახდა იქმნება საბჭირო ფუთზე; განზრახვა აქვთ მოუმატონ ბაკი კრუქევასა და საათებსაცა.

ლონდონი. გუშინ კიდევ შეიუალრა თავი ალაგ-ალაგ მუშაობას-მოკლებულმა ხალხმა. უწესოებანიც მოხდა. გუშინვე განუჩინა სასამართლომ ციხეში დამწყვდევა ერთის თვეოდამ ექვსის თვეის ვადამდე იმათ, ვინც წინანდელის უწესოებისათვის იეკნენ შეეპროტილნი.

კეტერბურგის ბირჟა, ნ. ოქტომბერს

ფასები:

	ბოლო-ფასი	ბოლო-ფასი	ბოლო-ფასი
	მან. კ.	მან. კ.	მან. კ.
ხუთ-მანთიანი ოქრო	— »	— »	8 95½
ტამოჟნის აუციანი . .	— »	— »	179
მანთიანი ვერცხლის ფული, ...	— »	— »	1 30
5% პირველის შინაგანის სესხის მომგები ნილეთი	— »	— »	266¼
— მეორისა	— »	— »	243
გრანვნომ. ფურცელნი:			
ტფილისის ბანკისა. .	— »	— »	— »
ქუთაისის ბანკისა . .	— »	— »	— »
ტფილისის ს ურიიერ ოო ნდობა სასზოგადოებისა	— »	— »	— »

აპაპალენდარი ცნობანი

ქრისტეს აქედ ჩუკს(1887) წელიწადია. ქვეყნის შექმნიდან 7395.

ქართული ინდიქტონი მე-4, ანბანი ქორონიკონი—ეფთ—479 წელია. დაიწყო 1408 წ. და თავდება 1940 წ.

ანბანი ქორონიკონი—მგ—43 წელიწადია. დაიწყო 1844 წ. და თავდება 2376 წ.

1887 წლის ზედ-ნადებია—14.

ოქტომბერი 31 დღეთ არის

8 დღე ხუთშაბათია. ღირს. ბელგიელისი და ტიბისისი. კათოლ. წმ. ბირგიტტასი. სომეხ. წმ. პეტენელეფმოხისა და სხ. მუსულ. მე-3 რიცხვი თოვლის საფარისა, 1300 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—45. ტფილისში მზე ამოდის 6—18, ჩადის 5—11. მთვარე 4 დღისაა.

9 დღე პარასკევია. მოციქ. იაკობ ალფესი, მაძა ბარაბანისა და ლოტისა. კათოლ. წმ. მოწ. დიონისისი, რუსტიკისი და ელევტერისი. სომეხ. მარნაკა. მუსულ. მე-4 რიცხვი თოვლის საფარისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—45. ტფილისში მზე ამოდის 6—20, ჩადის 5—10. მთვარე 5 დღისაა.

10 დღე შაბათია. წმ. მოწ. ევლამპისა და დ. ხა მისისა ევლამპიასი. ღირს. თეოფილესი და სხ. კათოლ. სამებლდიელი ლეგიონ-მსახურება ხალხნის გამარჯვების სახსოვრად. სომეხ. წმ. მთარგმნელ ვარდაპეტთა სომეხთა: მესროპისა, ეღიშეისი და სხვათა. მუსულ. მე-5 რიცხვი თოვლის საფარისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—45. ტფილისში მზე ამოდის 6—21, ჩადის 5—8. მთვარე 6 დღისაა.

11 დღე კვირა. წმ. ფილიპე მოციქულისა. კათოლ. წმ. ფრანც სეფ ბოგიასი. მუსულ. მე-6 რიცხვი თოვლის საფარისა, 1305 წ. ჰეჯრისა.—დაიწყა ტფილისის თეატრი, უფანთლებულესს თაე. მ. ს. ეარანტოვი მთავარ-მართებლობი დროს აღშენებული, 1874 წ.—ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—44. ტფილისში მზე ამოდის 6—23, ჩადის 5—7. მთვარე 7 დღისაა.

12 დღე ორშაბათია. ღირს. ეოსმან მგალობელისა. კათოლ. წმ. ალმასარ. ლიუდოგრ ბერნარდელისა. სომეხ. ბოგან ნაწილთა წმ. გრიგოლ ალვანის კათალიკოსისა; წმ. თათელოსი და სხ. ჭეშმარიტი შუა-დღე 11—44. ტფილისში მზე ამოდის 6—24, ჩადის 5—5. მთვარე 8 დღისაა.

გამოსაადეგი ცნობანი

ნახრა

1 ოქტომბრიდამ 1 ნოემბრამდე.

თეთრი შური რუსული 1 გრ.	5	კაპ.
შური. 1-ის ხარ ხსნა . .	3	»
» 2 »	2½	»
ლიმონის ყითული შური 1-ის ხარის.	5	»
» » 2—	3½	»
» » 3 »	3	
ბეგრის მ ამის შურის დაკვნა		
1-დის ხარისხისა . .	5	»
მე-2 ხარისხის. .	4	»
მე-3 — . . .	»	
ცხვრის ხორცი 1-დის ხარისხისა.	7	»
» 2 »	6	»
სუკი	13	»
ცხვრის ხორცი . . .	7	»
ღორის ხორცი 1-ის ხარისხისა.	»	»
» 2 »	»	»

მიმოსელა ცეცხლის გემეზისა შავს ზღვაზედ.

ბათუმიდამ გადის: ხუთშაბათობით საშუადღეზის 4 სასთზედ მოგზეა და ხოფორისაკენ და კერძი მე მეიგზეის.

შაბათობით სადგმის 8 სასთზე შორის გზით (ეგვლა ნავთ-ს